

disse Domstole skulle blive saadanne, at de virkelig svare til Samfundets Stilling, som den er indrettet ved Grundloven. Dernæst har Ministeriet med Hensyn til den kommunale Selvfstyrelse heller ikke gjort noget Skridt for at faae den indført, naar jeg undtager for Kjøbenhavn's Vedkommende. Endelig er der Grundlovens § 92. Hvad er der gjort for at borttage Forretighederne for Afdelen osv.? Endvidere § 93 med Hensyn til Stamhuse og Fideikommis'er. Man har forelagt en Lov desangaaende, der lagde det i Fideikommisbestidernes Haand at bestemme, at deres Stilling kunde vedblive at være til, saalænge denne Grundlov kommer til at bestaa. Det forekommer mig, at disse Forbringinger kunne vi med Rette gjøre til Regjeringen, men dem har den Intet gjort for at opfylde. Dette er ogsaa et Moment, der maa med; naar man vil bedømme, hvorvidt den virkelig kan siges at have gjort, hvad den skulde, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Fenger) troede at kunne bevise af de enkelte Love, han omtalte. Del var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

Jørgensen: Jeg har tilladt mig at begjære Ordet, fordi jeg vilde motivere min Afstemning i denne Sag; og jeg har særlig Grund til at gjøre det, thi om det end ikke er mig tvivlsomt, at jeg maa stemme imod Adressen, tror jeg dog at se noget anderledes paa Et og Andet deri, end der er set derpaa af nogle ærede Medlemmer, der have talt fra denne Side. Det kan være, at det kommer af, at jeg er ganske ny i den praktiske Politik, og om De Herrer end kunne forlange, at man skal have fulgt med og kende Forholdene, naar man træder ind her, hvortil jeg ogsaa skal søle mig forpligtet, ville De indrømme, at der kan være Nuancer i Opfattelsen hos dem, der have gennemlevet Forholdene og deltaget i Afstemningerne, og paa den anden Side hos dem, der træde til fra ny af, og jeg skal sige, at hos mig er der nogen Tilbøjelighed til at se den nuværende Situation noget skarper i Belysning af, hvad der foregik paa Valgdagen den 14de November. Det, jeg dengang stod paa og fastholdt, maa jeg, naar jeg skal give Sandheden Vren, ogsaa staa paa og fastholde her, og i saa Henseende er der to Momenter, som for mig ere de væsentlige og afgjørende. Det ene er, at jeg dengang troede bestemt at maatte udtale, at jeg tvivlede om en lykkelig Samvirken, saalænge man fastholdt det parlamentariske System, der laa bag den hele Tilstand dengang, paa den Maade, som sket var. Det andet Moment var, at jeg dengang udtalte, at jeg, ganske i Konsekvens med min første Opfattelse, troede, at det var min Pligt og Skyldighed som Folkethingsmand at forhandle med hans Majestæts Regjering, jeg kan sige med enhver Regjering, der fremtræder her som Hans Majestæts Regjering, altsaa ogsaa med Hans

Majestæts nuværende Regjering, og jeg har dertil spøiet, at efter Alt, hvad der var foregaaet, og efter hvad man udsra kunde se, kunde jeg dog ikke erkjende, at Tilstanden var en saadan, at ikke en Forhandling kunde føres med et frugtbart Resultat. Disse Udtalelser skal jeg vedstaa, og som Følge deraf maatte jeg have haft Leilighed til i saa Henseende at forandre min Anskuelse, naar jeg skulde stemme for Adressen. Denne Leilighed har jeg ikke havt; i saa Henseende kommer, som det vil erkjendes, Adressen for tidlig. Hvad der er foregaaet her, er, at Finantsloven er gaaet over til 2den Behandling og endel Love ere foreløbig forhandlede, og efter Alt, hvad der er foregaaet her, og hvad der foreligger for Folkethinget, kan jeg ikke se, at man ikke skulde kunne tilvejebringe noget Resultat. Jeg veed meget vel, at der foreligger Love andetsteds, med Hensyn til hvilke man kan nære stor Tvivl, om de kunne gennemføres, men jeg har ikke havt Leilighed til at danne mig en begrundet Mening om, hvorvidt disse Love kunne føres igjennem her i Folkethinget, om man kan enes om dem blot her, og endnu mindre til at se, om man kan enes med Landstinget om dem, og saalænge mangler der en Betingelse for, at jeg skulde kunne stemme for Adressen, hvis fornuftige Viemed maa være at søge Regjeringen fjernet. Der er ogsaa en anden Betragtning, hvorfor jeg tror, at Adressen kommer for tidlig. Nu beklager man Manglen paa god Samvirken mellem Folkethinget og Regjeringen og haaber, at en saadan god Samvirken maa blive tilvejebragt; men i praktisk Henseende er Spørgsmaalet, hvorledes Sagen vil stille sig for en Regjering, der nu tiltræder. Jeg synes, at der indeholdes deri en Opfordring til at forsøge, hvad man kan faae udrettet med den nuværende Regjering; thi hvad man ikke kan vente at udrette med den, kan endnu mindre ventes udrettet under Ledelsen af nye Mænd, der træde til, og som ikke have deltaget i Forberedelsen af Lovgivningsarbejdet. Jeg tror, at man paa flere Sider har lært en Del i Valgkampen; jeg tror, man har lært paa den høire Side; man er kommen til at staa sikkrere paa Grundloven og har faaet mere Interesse for Sagen; men det var ogsaa muligt, at man havde lært paa den anden Side, og det forekommer mig, at, hvad der hidtil er foregaaet, kunde tyde noget derpaa, saa jeg tror ikke, man har Visshed for, at man ikke skulde kunne faae Noget frem gennem fortsat Arbejde, og det maatte man have, ivald man skulde stemme for Adressen. Det, man vil faae frem, bliver overordentlig Lidt, naar man fremkalder et Regjeringsaffike. Det kunde være, at det var hensigtsmæssigt at blive staaende ogsaa af den Grund. Jeg skal indrømme, at jeg i det Hele ikke er nogen stor Ven og Beundrer af denne Maade at fægte paa, at sætte sine Ønsker igjennem paa, at gaa til en Adresse. Jeg tror, at det er mere gennem den daglige Gjærning